

Húsvéthétfő 2012.

Bevezetés

A Krisztus feltámadásától megrettent főpapok, Krisztus föltámadását tagadó cselekedetét halljuk majd a mai evangéliumban. A pénzért megvásárolt alvó tanúkra történő hivatkozását, ellentmondást tartalmazó hazug érvelését.

Sajnos a történelem folyamán állandó, mind a mai napig, ez az ellentmondást tartalmazó, vallás és nemzetellenes cselekvés és érvelés. Különösen is e napokban. Mennyire vagyunk mi felkészülve ezekre, és mennyire, és milyen határozottan tudjuk mi ezeket elutasítani? Vizsgáljuk meg lelkiismeretünket.

Kirie litánia

Jézus Krisztus, ki meghaltál értünk a keresztfán! Uram irgalmazz!

Jézus Krisztus, ki három nap a sírban feküdtél. Krisztus kegyelmezz!

Jézus Krisztus, aki harmad napra feltámadtál a halálból. Uram irgalmazz!

Evangélium után

Csak egy üres sírt látnak azok a katonák, akiknek az volt a feladata, hogy őrizték a sírt, amelyben Jézus testét nyugalomra helyezték. De a test eltűnt, csak egy üres sír maradt. Értetlenül állnak, mert felfoghatatlan számukra, hogy mi történhetett. Az üres sír számukra nem jelent semmit, legfeljebb problémát, hiszen azt a látszatot kelti, hogy nem végezték el a feladatot, nem őrizték rendesen a sírt.

Futnak a főpapokhoz és jelentik nekik ma tényt. Azok kitalálnak a mentésükre egy hazugságot. Ha fele-

lősségre vonnak, benneteket mondjátok: Míg aludtunk, eljöttek tanítványai és ellopták a holttestet. Micsoda ostobaság! Mondja Szent Ágoston. Alvó tanúkra hivatkozni.

Csak egy üres sírt látnak először az asszonyok is. Csak ennyit. S azonnal indulnak, hogy a hírt közöljék Jézus tanítványaival. Még útközben találkoznak Jézussal. Azzal, akinek halálát láthatták, s aki most újra élőként áll előttük. E találkozás gyümölcseként hit ébred bennük. A találkozás a mi számunkra is lehetséges.

Jézus feltámadásából vegyünk észre valami más tanulságot, mint szoktunk.

Jézusnak ne csak a diadalát, ami büszke örömmel tölti el a keresztények sokszáz millióját, hanem nézzük az Őt mindenkor, még feltámadása után is legjobban jellemző alázatosságát

Semmi sem bizonyítja jobban Jézus alázatát, mint a nagy nyilvánosság előtt történt keresztre feszítése és ezt követően húsvéti feltámadásának, húsvéti győzelmének rejtegetése. Mindenki láthatta a gyalázat fáján, amint a gonosztevők közé sorolták. Ám feltámadott alakját, megdicsőült sebeit csak arra kiszemelt tanúknak mutatta meg. Hangoskodó, káromkodástól lármás, gúny tárgyává tett vereségét csendes győzelem követte.

Ha figyelemmel kísérjük Jézus életét, tanúi lehetünk egy olyan magatartásnak, amely lényegesen eltér az emberi gondolatok és elképzelések irányától. Hogy Isten egészen

más létében és tevékenységében, mint mi emberek, ezt a legvilágosabban Jézus viselkedéséből tudhatjuk meg.

Alapállása volt az erő és hatalom elutasítása, a gyengeség, a kiszolgáltatottság vállalása. Az őt megillető első hely felcserélése az utolsóval. A megsemmisítő ítékezés helyett a hazahívó irgalmasság. A megalázott ellenségek között vezető diadalút helyett a véres keresztút.

Nem csoda, ha mi, az ő hívei joggal elvárnánk, hogy szégyenletes kudarcát valami lenyűgöző, minden ellenségét megalázó győzelem kövesse. Hogy a húsvét hajnalán megnyíló sírból olyan fény ragyogjon Jeruzsálemre, amely elfeledteti a nagypénteki sötétséget. Hogy fölkeresse a római helytartót, Pilátust, a főpapot, Kaifást, a főtanács fontoskodó gyülekezetét, és érzékeiket is meggyőzze arról, hogy ő a keresztrefeszített, az eltemetett, él.

Végigjárhatná újból a keresztutat, nem, mint hóhéroktól, kíváncsiskodóktól, gyalázkodóktól kísért halálra ítélt, hanem mint győztes hadvezér. Zenghetne a hozsanna, hangosabban, mint Virágvasárnap és nem maradna egyetlen ág sem a pálmafákon. Elbújna minden ellensége, vagy köpenyeget fordítva beállna az allelujás körmenetbe.

Tudjuk, nem így történt. A feltámadt Krisztus minden ellenségét meghagyta abban a tévhitben, hogy győzött. *Vajon* miért tette ezt? Ki láthat be Isten gondolataiba, ki hatolhat be titkaiba? A legtöbbször csak találgatásokra vagyunk utalva, vagy a

következtetések útján közelíthetjük meg igazságát.

Üdvösségszerző győzelmét nem akarta felhasználni arra, hogy megbénítsa a hívásának ellenálló emberi akaratot. Nem folyamodik az erőszakhoz, és ellenségeit azzal bünteti, hogy ellenségek maradhatnak.

Csendes győzelme hangoskodó ellenségeinek sem jelent vereséget. Jézus győzelme egészen tiszta. Ezzel a tisztasággal akarja még ellenségeit is meghódítani.

Csak azokat keresi fel feltámadása után, akik hittek benne és szerették. Nem kerüli el a kételkedőket sem, akik mentő ölelésére várnak. Minden feléje nyújtott kezét megragad, senkit sem taszít el magától.

Isten senkit sem akar megalázní győzelmével. Isten senkit sem akar maga mellé állítani hatalmával. Szabadon kinyújtott kezekbe helyezi adományait, húsvéti adományait és kegyelmeit is.

Amen

F. F.